

FULL DOMINICAL

ANY DE SANT PAU

ARQUEBISBAT DE BARCELONA

25 DE GENER - 29 DE JUNY DE 2009

L'Any de Sant Pau a l'arxidiòcesi

El darrer any de l'aplicació del nostre Pla Pastoral diocesà coincideix amb l'Any de Sant Pau que es clourà el 25 de juny d'aquest any.

Els tres objectius prioritaris del Pla Pastoral són: els joves i la seva incorporació a les comunitats cristianes, l'ajut als matrimonis i les famílies i la revitalització de l'eucaristia dominical, font i culminació de tota la vida cristiana. Els tres objectius tenen un fons i una preocupació comunes: el desig d'anunciar, de viure i d'oferir als homes i dones d'aquí i d'avui la Persona i l'Evangeli de Jesucrist.

En el nostre treball constant de ser testimonis de Jesucrist avui,

sant Pau ens és un mestre i un estímul. Per això em sembla que hem de tenir molt present l'Any Paulí per complir els objectius que s'ha proposat el Sant Pare en fer l'anunci a tota l'Església d'aquesta commemoració.

Aquestes finalitats són sobretot dues. La primera és escoltar sant Pau com aquell per al qual Crist ho era tot, és a dir, com a místic; com a testimoni i incansable missioner i predicador de Jesucrist per les rutes terrestres que, per terra i per mar, arribaven a tot el món aleshores conegut; com a fundador i pare de noves comunitats cristianes; com a servidor de la comunicació de béns entre les Esglésies locals al servei dels més pobres, i també, com a educador i mestre de pobles i de cultures diverses. I sobretot

com a teòleg i com a testimoni, fins al martiri, del Crist ressuscitat que se li aparegué en el camí de Damasc.

Fent camí amb Sant Pau enfortint la nostra vocació cristiana

La segona finalitat és ecumènica i ens proposem de viure-la especialment en ocasió de la festa de la Conversió de Sant Pau, el proper 25 de gener, en la culminació de la Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians, comptant amb la col·laboració dels germans de les altres Esglè-

sies i confessions cristianes i de la Delegació Diocesana d'Ecumenisme.

Faig una invitació a les parròquies, comunitats, famílies i moviments a fer un pelegrinatge —sobretot amb motiu del proper temps de Quaresma i Pasqua— a set llocs de la nostra diòcesi relacionats amb sant Pau per revitalitzar la nostra fe i el nostre compromís com a cristians i per a obtenir també el do de les indulgències atorgades per l'Església als qui participin en aquests actes.

Tot això ens ha d'ajudar a unir-nos més a Jesucrist com va aconseguir sant Pau i d'aquesta manera siguem testimonis de l'amor de Déu a tots els germans.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

El Año de San Pablo en la archidiócesis

Coincide el último año de aplicación de nuestro Plan Pastoral diocesano con el Año de San Pablo que se clausurará el 25 de junio de este 2009. Los tres objetivos prioritarios del Plan Pastoral son: los jóvenes y su incorporación a las comunidades cristianas, la ayuda a los matrimonios y a las familias, y la revitalización de la Eucaristía dominical, fuente y culminación de toda la vida cristiana. Los tres objetivos tienen un fondo y una preocupación comunes: el deseo de anunciar, de vivir y de ofrecer a los hombres y mujeres de aquí y de hoy la Persona y el Evangelio de Jesucristo.

En nuestro trabajo constante de ser testigos de Jesucristo hoy, san Pablo nos es un maestro y un estímulo. Por eso me parece que hemos de tener muy presente el Año Paulino para cumplir los objetivos que el Santo Padre se ha propuesto al anunciar esta conmemoración a la Iglesia universal.

Estas finalidades son sobre todo dos. La primera consiste en escuchar a san Pablo como aquel para quien Cristo lo era todo, esto es, como místico; como testigo e incansable misionero y predicador de Jesucristo por las rutas terrestres que, por tierra y por mar, abarcaban todo el mundo entonces conocido; como fundador y padre de nuevas comunidades cristianas; como servidor de la comunicación de bienes entre las Iglesias locales al servi-

cio de los más pobres, y también, como educador y maestro de pueblos y de culturas diversas. Y, sobre todo, como teólogo y como testigo hasta el martirio del Cristo resucitado quien se le apareció en el camino de Damasco.

La segunda finalidad es ecuménica y nos proponemos vivirla especialmente con ocasión de la fiesta de la Conversión de San Pablo, el próximo 25 de enero, día que culmina la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos, contando con la colaboración de los hermanos de las otras Iglesias y confesiones cristianas y de la Delegación Diocesana de Ecumenismo.

Hago una invitación a las parroquias, comunidades, familias y movimientos para que peregrinen —sobre todo con motivo del próximo tiempo de Cuaresma y de Pascua— a siete lugares de nuestra diócesis relacionados con san Pablo, para revitalizar nuestra fe y nuestro compromiso como cristianos. Y también para obtener el don de las indulgencias otorgadas por la Iglesia a quienes participan de tales actos.

Que todo esto nos ayude a unirnos más a Jesucristo a ejemplo de san Pablo y seamos así testigos del amor de Dios a todos los hermanos.

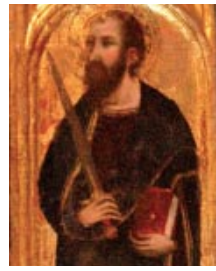
† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

fent camí amb Sant Pau enfortint la nostra VOCACIÓ cristiana

Celebració de l'ANY DE SANT PAU Arxidiòcesi de Barcelona 25 de gener - 29 de juny 2009

LLOCS DE PELEGRINATGE PAULÍ

El Cardenal Arquebisbe ha determinat set llocs de culte com a llocs de pelegrinatge paulí a la nostra diòcesi. Són els que es publiquen en aquesta doble pàgina. Al costat de la fotografia de cada lloc de culte, es dona la indicació per posar-se en contacte amb els responsables pastorals de cada lloc per concretar amb ells la visita dels grups interessats. (A la dreta: Sant Pau. Forma part del retaule de Sant Jaume, de Ferrer Bassa. Museu Diocesà de Barcelona. Provenent del Monestir de Santa Maria de Jonqueres).

El Cardenal Arzobispo ha determinado siete lugares de culto como lugares de peregrinación paulina en nuestra diócesis. Son los que se publican en esta doble página. Al lado de la fotografía de cada uno de los lugares de culto, se facilitan los datos para ponerse en contacto con los responsables correspondientes de cada lugar, con objeto de concretar con ellos la visita de los grupos interesados.

1. Catedral de Barcelona

Degà del Capítol: Mn. Joan Guiteras i Vilanova

Adreça: Pla de la Seu, s/n
08002 Barcelona

Secretaria: c/ de Sant Sever,
9. Tel. 933 428 260
(demana per Sra. Mariona)

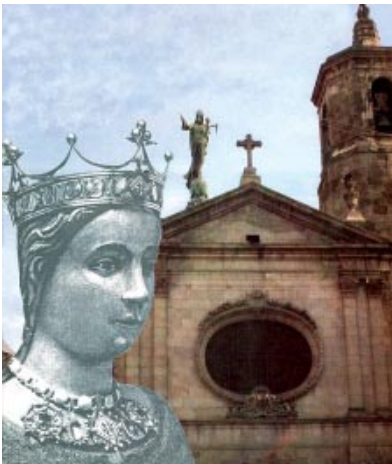
Horari: d'11 a 13 h i de 16
a 18 h

e-mail: secretaria@catedralbcn.e.telefonica.net

1. Sant Pau, pastor (Catedral)

La crida que arriba de Déu assenyalava l'inici de la vida de Pau, pastor de l'Església. I quan rep la llum que li canvia la vida, camí de Damasc, el seu cor bateja amb aquells que seran els seus germans: Pau rebrà els ensenyaments dels apòstols. I, el perseguidor dels cristians es convertirà ara en missatger de l'Evangelí i serà pastor de comunitats. Entremig, Déu li ha revelat Jesucrist, el seu Fill, perquè l'anuncies a tothom (Gàlates 1,15-16), i mans amigues l'han portat fins a la comunitat (Actes 9,1-9). Pau serà cristià amb ells i pastor per a ells.

La llamada que llega de Dios marca el inicio de la vida de Pablo, pastor de la Iglesia. Al recibir la luz que cambia su vida en el camino de Damasco, su corazón late con los que serán sus hermanos. Pablo recibirá la enseñanza de los apóstoles. Así, el perseguidor de los cristianos se convertirá ahora en mensajero del Evangelio y será pastor de comunidades. Porque Dios le ha revelado a su Hijo Jesucristo para que lo anuncie a todos (Gálatas 1,15-16), y manos amigas lo han introducido en la comunidad (Hechos 9,1-9). Pablo será cristiano con ellos y pastor para ellos.

2. Basílica parroquial de la Mercè

Rector: Mn. Carles Mas de Xaxars i Gassó

Adreça: Pl. Mercè, 1. 08002
Barcelona

Tel. 933 105 051
Tel. sagristia: 933 152 756

Horari despatx: de dilluns a
divendres, de 18 a 20 h

e-mail: mdmerce30@arqbcn.org

2. Sant Pau, captiu (la Mercè)

Predicar l'Evangelí de la veritat i de l'amor ha dut sovint Pau a la presó. De fet, la seva vida no li pertany, no s'hi agafa gelosament. Ell no viu presoner de les seves passions i del seu pecat, no viu pendent d'ell mateix. Quan és feble és quan se sent més fort (1Corintis 1,25). La seva vida és una ofrena constant a Déu, un pas de l'home vell a l'home nou. Però les cadenes no poden encadenar la paraula de Déu (2Timoteu 2,9) ni l'espasa del martiri podrà fer trontollar el qui ha rebut la gràcia de ser lliure de cor i d'esperit.

Predicar el Evangelio de la verdad y del amor ha sido causa de prisión para Pablo. Su vida no le pertenece, no se agarra a ella. No vive prisionero de sus pasiones y de su pecado, no vive pendiente de sí mismo. Al saberse débil, es cuando se siente más fuerte (1Corintios 1,25). Su vida es una ofrenda constante a Dios, un paso del hombre viejo al hombre nuevo. Pero las cadenas no pueden encadenar la Palabra de Dios (2Timoteo 2,9) ni la espada del martirio podrá hacer tambalear a quien ha recibido la gracia de ser libre de corazón y de espíritu.

3. Temple parroquial de la Sagrada Família

Rector: Mn. Lluís Bonet i Armengol

Adreça: c/ Provença, 450.
08025 Barcelona

Tel. 934 366 933
Fax 934 360 795

Horari de despatx: dimecres
i divendres, de 18 a 20 h

e-mail: lboneta@arqbcn.org

3. Sant Pau, apòstol de les nacions (Sagrada Família)

«Pau, servent de Jesucrist, cridat a ser apòstol, escollit per a anunciar l'evangelí de Déu». Aquesta és la targeta de presentació de Pau als Romans (1,1). Jesucrist se l'ha fet seu i l'ha triat perquè en sigui la veu incansable enmig de tots els pobles. Pau no coneix fronteres perquè tampoc no les va conèixer Jesús, el qual morint va vèncer la mort i ressuscitant va omplir el món de vida (1Corintis 15,3-5). Pau porta l'Evangelí al cor i als llavis. Es buida per aquell que ha mort per tots. Es dona perquè la Paraula i els sagraments de la fe (baptisme i eucaristia) es reparteixin a mans plenes.

«Pablo, siervo de Jesucristo, llamado a ser apóstol, elegido para anunciar el evangelio de Dios». Esta es la tarjeta de presentación de Pablo a los Romanos (1,1). Jesucristo se lo ha apropiado y lo ha elegido para que sea su voz incansable en todas las naciones. Pablo no conoce fronteras porque tampoco las conoció Jesús, quien muriendo venció la muerte y resucitando llenó el mundo de vida (1Corintios 15,3-5). Pablo lleva el Evangelio en el corazón y en los labios. Se vacía por aquel que ha muerto por todos. Se da para que la Palabra y los sacramentos de la fe (bautismo y eucaristía) se distribuyan en abundancia.

El Cardenal visitarà els llocs paulins

El Sr. cardenal arquebisbe, Lluís Martínez Sistach, té previst celebrar l'eucaristia en els set temples designats com a llocs del pelegrinatge paulí, segons aquest programa:

—25 de gener, Catedral (10.30 h)

—22 de febrer, Sant Pau de Badalona (12 h)

—1 de març, Sant Pau del Camp (12 h)

—29 de març, Sagrada Família (13 h)

—25 d'abril, Sant Simó i Sant Pau de Mataró (19.30 h)

—3 de maig, església de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau (11.30 h)

—28 de juny, basílica de la Mare de Déu de la Mercè (12 h)

LUGARES DE PEREGRINACIÓN PAULINA

4. Parròquia de Sant Pau del Camp

Rector: Mn. Francesc Tort i Mitjans

Adreça: c/ Sant Pau, 101. 08001 Barcelona

Tel. 934 410 001

Horari d'informació i visites: de dilluns a dissabte, de 10 a 13 h i de 16 a 19.30 h

4. Sant Pau, místic (Sant Pau del Camp)

Pau no és un home menjat per l'activisme. Té el cap clar i el cor ardent d'amor pel seu Senyor. Des que ha trobat Jesucrist fent camí cap a Damasc, viu crucificat amb ell (Gàlates 2,19). La creu no és per a Pau una insensatesa ni un escàndol, sinó «poder i saviesa de Déu» que salva tothom qui creu (1Corintis 1,24), un acte d'amor que atrau i dona sentit. Pau ha volgut unir-se a Jesús, perquè ha vist en ell un amor sense mesura. Per això obre el seu cor i exclama: «Ja no sóc jo qui visc; és Crist qui viu en mi» (Gàlates 2,20).

Pablo no es un hombre dominado por el activismo. Tiene la mente clara y el corazón ardiente de amor por su Señor. Desde que encontró a Jesucristo en su camino hacia Damasco vive crucificado con él (Gálatas 2,19). Para Pablo la cruz no es una insensatez ni un escándalo, sino «poder y sabiduría de Dios» que salva a todo aquel que cree (1Corintios 1,24), un acto de amor que atrae y da sentido. Pablo ha querido unirse a Jesús porque ha visto en él un amor sin medida. Por eso abre su corazón y exclama: «Ya no soy yo quien vive; es Cristo quien vive en mí» (Gálatas 2,20).

5. Església de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau

Prior: Mn. Josep M. Forcada i Casanovas

Adreça: Av. Sant Antoni M. Claret, 167. 08025 Barcelona

Tel. 932 919 050 (ext. 2434)

Horari informació: de 9 a 21 h. (Demandar per Servei religiós)

e-mail: jforcada@santpau.cat

5. Sant Pau, la caritat i el servei (Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau)

La generositat fa el goig del qui dona. Els pobres —els de Jerusalem, l'Església-mare, i els de qualsevol comunitat— són els primers. Pau ho recorda: «Que l'amor no sigui fingit» (Romanos 12,9). L'himne a l'amor és la base d'una nova humanitat, reconciliada amb ella mateixa, atenta al qui pateix (1Corintis 13,4-7). Perquè l'amor és el més gran, Pau no tem la malaltia, les privacions i la mateixa mort. La seva vida és un servei a la causa de l'Evangelio i als pobres, els amics del Senyor. També ell, malalt a Galàcia, va ser acollit «com Jesucrist mateix» (Gàlates 4,14).

La generosidad alegre al que da. Los pobres —los de Jerusalén, la Iglesia-madre, y los de cualquier comunidad— son los primeros. Pablo lo recuerda: «Que el amor no sea fingido» (Romanos 12,9). El himno al amor es la base de una nueva humanidad, reconciliada con ella misma, atenta al que sufre (1Corintios 13,4-7). Porque el amor es lo más grande, Pablo no teme la enfermedad, ni las privaciones, ni la misma muerte. Su vida es un servicio a la causa del Evangelio y a los pobres, los amigos del Señor. También él, enfermo en Galacia, fue acogido «como Jesucristo mismo» (Gálatas 4,14).

6. Parròquia de Sant Pau, a Badalona

Rector: Mn. Joaquim Iglesias i Aranda

Adreça: c/ Llefià, 1-7. 08912 Badalona

Tel. 934 607 875 Fax 933 970 549

Horari despatx: dijous de 19 a 21 h

e-mail: jiglesias@arsis.org

6. Sant Pau i les comunitats cristianes (Parròquia de Sant Pau, Badalona)

Com una mare, Pau ha engendrat en Crist les comunitats que ha fundat. Se n'ocupa i se'n preocupa. Són «el seu goig i la seva corona» (Filipencs 4,1). Els escriu i prega per elles, perquè cap membre no se separi del cos, perquè Crist sigui tot en tots. L'Església és la casa de l'Esperit i dels seus dons, que n'expressen la riquesa i la força. I és que l'Esperit habita en els cors, i amb ell invoquem Déu com a *abbà*, com a Pare (Romanos 8,15). La pregària és la primera obra de la comunitat cristiana, i l'Esperit és l'ànima de l'Església.

Como una madre, Pablo ha engendrado en Cristo las comunidades que ha fundado. Son causa de ocupación y de preocupación. Son «su gozo y su corona» (Filipenses 4,1). Les dirige sus escritos y reza por ellas, para que ningún miembro se aparte del cuerpo, para que Cristo esté todo en todos. La Iglesia es la casa del Espíritu y de sus dones, que expresan su riqueza y su fuerza. Y es que el Espíritu habita en los corazones, y con él invocamos a Dios como Abbá, como Padre (Romanos 8,15). La oración es la primera obra de la comunidad cristiana, y el Espíritu es el alma de la Iglesia.

7. Parròquia de Sant Simó i Sant Pau, a Mataró

Rector: Mn. Vicenç Mira i Massaguer

Adreça església de Sant Pau: c/ Siete Partidas, 40. 08304 Mataró

Tel. 937 901 329

Horari de despatx: A parr. Sant Pau, dilluns de 20 a 21 h A Sant Simó, dissabte de 12 a 13 h

7. Sant Pau i les rutes de la missió (Parròquia de Sant Simó i Sant Pau, Mataró)

La passió per l'Evangelio porta Pau per les rutes del món. Ben bé pot dir que la Mediterrània és el *mare nostrum*. L'Evangelio ha de ser comunicat i explicat, transmès i viscut. Totes les cultures han de ser fecundades per la llavor de la Paraula de Déu. De fet, la Llei és bona però es queda curta. Tan sols de la fe en Jesucrist mort i ressuscitat n'arriben vida i perdó (Romanos 3,25-26). Probablement, en una darrera ruta Pau fou portat a la nostra terra. Ho desitjava (Romanos 15,24.28) i ho obtingué (Primera carta de Climent 5,7). Les nostres arrels són cristianes i són apostòliques.

La pasión per el Evangelio conduce a Pablo por las rutas del mundo. Con razón puede afirmar que el Mediterráneo es el mare nostrum. El Evangelio ha de ser comunicado y explicado, transmitido y vivido. Todas las culturas han de ser fecundadas por la semilla de la Palabra de Dios. De hecho la Ley es buena pero queda corta. Tan sólo de la fe en Jesucristo muerto y resucitado manan vida y perdón (Romanos 3,25-26). Es probable que una de sus últimas rutas lo trajeran a nuestra tierra. Así lo quería (Romanos 15,24.28) y lo logró (Primera carta de Clemente 5,7). Nuestras raíces son cristianas y son apostólicas.

LA VIDA DE SAN PABLO EN IMÁGENES

1. Pablo de Tarso.
El apóstol misionero

Director Roger Young. Actores Johannes Brandrup, Thomas Lockyer, Barbara Bobulova, Ennio Fantastichini, Giorgio Pasotti, Franco Nero, Daniela Poggi, Umberto Orsini. Presentación: 2 DVD. 1. Pablo de Tarso (94 minutos) 2. El apóstol misionero (95 minutos). Idioma: castellano e inglés. Subtítulos: portugués.

Penúltimo episodio de la imprescindible serie sobre *La Biblia* realizada por Lux Vide para la RAI y otras televisiones del mundo. Se trata de una versión novelada del libro de los Hechos de los Apóstoles con algunas referencias a las cartas paulinas como filipenses, corintios o romanos.

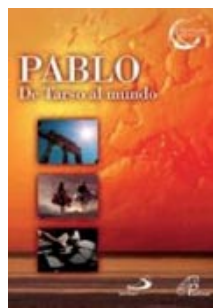
Se trata de una exposición atractiva para un público general como es propia en un producto televisivo, que además se puede usar por secuencias con todo tipo de destinatarios. En cuanto a lo que afecta a la historia nos presenta el itinerario de Pablo perseguidor, converso, misionero con Berna-

bé desde Antioquía, coprotagonista en el concilio de Jerusalén, apóstol de los gentiles en Grecia, la visita a Jerusalén y el último viaje a Roma tras el proceso con Herodes Agripa II. Así mismo nos ofrece los conflictos al interno del judaísmo, en el se muestran las diferentes posturas representadas en Gamaliel (fariseos) y Rubén (saduceos), así como los distintos posicionamientos ante el cristianismo. También nos muestra las distintas sensibilidades dentro de las comunidades cristianas, especialmente entre judaizantes y helenistas por los que opta la misión paulina. Igualmente permite situar la precaria relación del mundo judío con el poder romano.

Desde el punto de vista teológico-pastoral es interesante la presentación de la caída de Pablo en el camino de Damasco y su camino de conversión, la integración de alguno de los más conocidos textos como *1Cor 13*, el debate con el judaísmo sobre la identidad de Jesús como Hijo de Dios, la progresiva independencia del cristianismo respecto del judaísmo en el que a la vez se resalta la moderación y cercanía de Gamaliel. Se trata pues de una iniciación sencilla, y por lo tanto limitada, pero atractiva y con capacidad de entretenimiento.

2. Pablo de Tarso al mundo

Texto y dirección: Alberto Castellani. Asesores: Romano Penna, Danilo Mazoleni, Friedrich Krinzingler entre otros. Fotografía Marcello Mason. Guías: Gi-

como Perego. Patrocinio: Conferencia Episcopal Italiana. Departamento de Comunicación Social y Biblioteca Vaticana. Idioma: castellano.

Un viaje para descubrir la vida y el pensamiento del apóstol Pablo, a través de lugares de su acción misionera. Preparado como una serie de documentales (siete capítulos de aproximadamente 30 minutos) es un importante material de profundización para conocer la persona del apóstol, la situación de las comunidades del cristianismo primitivo, el texto de Lucas sobre Pablo y contexto de las cartas. Los episodios son:

1. Una luz que bajó del cielo
2. Bernabé «Un hombre bueno»
3. Nosotros lo anunciamos
4. Nueva fuerza a las comunidades
5. No tengas miedo, sigue predicando
6. Apelo al Cesar
7. Termina la carrera

Editada conjuntamente por Paulinas y San Pablo cuenta con una destacable aportación de expertos bíblicos, ar-

queólogos y comunicadores. Va acompañada de una muy útil guía didáctica que permite profundizar, debatir y reflexionar sobre cada episodio volviendo al texto bíblico reconociendo la influencia de Pablo en la historia del cristianismo y en la actualidad así como refiriendo a distintas celebraciones litúrgicas para cada episodio. A la excelente narración de los capítulos, hay que añadir los contenidos extra que incluye el DVD: mapas animados, fotos de escena, menú de capítulos para facilitar la navegación y un tráiler. Se trata de un material de profundización especialmente para grupos y círculos bíblicos.

Mn. Peio Sánchez
Departament de cinema.
Delegació MCS. Barcelona

3. Altres materials sobre sant Pau

Vida de san Pablo en Power Point - En 15 capítulos. Se puede encontrar en: <http://www.diocesisalmeria.es/> sección «Otros materiales».

Guión: Antonio Rodríguez Carmona Montaje en PPS: Antonio García Polo.

Año Paulino: Vida 1 Tarso. Vida 2 Formación. Vida 3 Perseguidor. Vida 4 Conversión-Vocación. Vida 5 Primeros pasos. Vida 6 Viaje 1.º Vida 7 Concilio. Vida Viaje 2.º Vida Viaje 3.º Vida Prisión en Jerusalén. Vida Prisión en Cesarea. Vida Viaje a Roma. Vida Viaje a Hispania y Martirio en Roma. Vida Resumen-Autobiografía.

L'Any Paulí i el do de la indulgència

Amb motiu de l'Any de Sant Pau (29 juny 2008-29 juny 2009), el papa Benet XVI, a través de la Penitenciaría Apostòlica, ha volgut enriquir la seva celebració amb la concessió d'indulgències. Així els fidels poden assolir un major fruit espiritual de la celebració d'aquest Any Paulí.

Per les indulgències, el cristià que ja ha rebut sacramentalment el perdó dels seus pecats, queda lliure també de les seqüeles o del llast que el pecat pot haver deixat en la seva ànima.

En concret, això vol dir que els fidels poden fruit de la indulgència plenària si recentment han rebut el sagrament de la Penitència i de l'Eucaristia, i preguen, a més, per les intencions del Papa (cosa que es pot fer recitant el Parenostre i el Credo), quan acudeixin a algun dels temples assenyalats pel Sr. Bisbe diocesà amb aquesta finalitat. Cal tenir present, també, que a l'Església catedral es pot fruit cada dia d'aquesta indulgència (una sola vegada al dia i aplicable per als vius o pels difunts). També es podrà lucrar quan els fidels, complint les condicions indica-

des, individualment o en grup, visitin els altres sis llocs indicats a més de la catedral.

El dia de la clausura d'aquest Any Paulí (29 de juny de 2009) es podrà rebre en qualsevol dels llocs sagrats (temples, capelles, santuaris...) de la diòcesi.

Mn. Josep Urdeix
Delegat diocesà de Litúrgia

Nota sobre la missa del
25 de gener de 2009

Tenint present que, aquest any, la festa de la Conversió de Sant Pau (25 de gener de 2009) s'escau en diumenge, la Congregació per al Culte Diví ha concedit que aquell diumenge, a totes les esglésies, una de les misses pugui ser la corresponent a la Conversió de Sant Pau, tot i que, en aquest cas, la segona lectura ha de ser la segona del diumenge III de durant l'any.

El sentit del pelegrinatge

Pelegrinar és una realitat de totes les religions, una pràctica anterior a la redacció de la Bíblia. Es podria definir com: «un viatge dels fidels a un lloc consagrat per la manifestació divina per a presentar allí la seva pregària».

Ens evoca doncs, a nosaltres els cristians, la figura d'Abraham, el nostre pare en la fe, que es posa en marxa vers la terra promesa. Aquesta actitud d'Abraham ens convida a considerar la vida terrenal com a un «exili»: «lluny de Déu».

Sí, l'origen d'aquest camí es remunta a les grans peregrinacions del poble d'Israel. Durant la primera època del naixement del cristianisme els deixebles de Jesús mantenen les tradicions heretades de llurs germans grans en la fe, el poble jueu, i peregrinen al Temple.

Amb les primeres persecucions i la destrucció del Temple de Jerusalem, les primeres comunitats cristianes comencen a visitar els llocs sants en els quals va viure Jesús. El «deixeble» desitja conèixer i viure una experiència de fe en els mateixos llocs on va viure Jesús.

Per aquest motiu la reflexió cristiana ens convida a considerar-nos com a pelegrí, és a dir: «estrangers», que habitem en terra estranya i caminem vers la pàtria definitiva: el cel.

En aquest any de Sant Pau —com ell ens recorda en les seves cartes— se'ns convida a descobrir la vida terrenal com a peregrinació vers la vida celestial. La metàfora de la peregrinació aplicada al caminar com a recerca de l'home vers Déu és molt freqüent des de sempre. El pelegrí és viatger de pas, estranger no resident. Així s'anomena els seguidors del Crist; aquells que no es guien per ells mateixos, sinó per Crist. La seva fe fa possible posseir ja en aquesta terra les primícies de la terra promesa i fruit en el nostre caminar terrenal de la felicitat que el cor humà anhelava.

Pelegrinar, doncs, és dirigir-se a un lloc sant amb intenció religiosa, amb actitud d'acció de gràcies, de demanar perdó per sol·licitar una gràcia o favor per algú o per a un mateix. Tota peregrinació té un punt de partida i una fi i el seu desenvolupament té sempre connotacions. L'objectiu de tota peregrinació és rebre les gràcies jubilars que s'adquireixen quan es posen les disposicions necessàries per a rebre-les.

Mn. Ferran Lorda
Delegat diocesà de Pastoral de Santuaris, Peregrinacions i Turisme

Pregària a l'apòstol Pau

Glorios sant Pau, apòstol ple de zel, màrtir per amor del Crist, dona'ns una fe profunda, una esperança ferma i un amor ardent al Senyor, perquè puguem dir-te: «No sóc jo qui visc, sinó que és Crist qui viu en mi». Ajuda'ns a ser apòstols que servim l'Església amb una consciència pura, testimonis de la seva veritat i de la seva bellesa enmig de la foscor del nostre temps. Amb tu lloem Déu el nostre pare, «a Ell la glòria, en l'Església i en el Crist pels segles dels segles». Amén.

Oración al apóstol Pablo

Glorioso san Pablo, apóstol lleno de celo, mártir por amor a Cristo, danos una fe profunda, una esperanza firme y un amor ardiente al Señor, para que podamos decir contigo: «No soy yo quien vivo, sino que es Cristo quien vive en mí». Ayúdanos a ser apóstoles que sirven a la Iglesia con conciencia pura, testigos de su verdad y de su belleza en medio de la oscuridad de nuestro tiempo. Contigo alabamos a Dios nuestro padre, «a Él la gloria, en la Iglesia y en Cristo por los siglos de los siglos». Amén.